

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Autoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 884. Quæ & qualis sit obligatio voti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

desuper videri potest Castrop. *ir. 16. d. 1. p. 8.*
§. 5. uti & quaestiones illa, num & qualiter vo-
tum necessarium esse debeat de bono possibili, ho-
nesto, quarum affirmativa resolutio à potiore se-
quitur ex eo, quòd esse debeat de bono melio-
re, & non præcepto de quibus Castrop. *loc. cit.*
§. 1. & seq.

Quaest. 883. Quotuplex sit votum?

I. Resp. Variè dividitur; Et primò quidem in
absolutum & conditionatum. Absolutum
est, quod absolutam habet obligationem, seu quo
res aliqua vel opus v.g. oblatio calicis, peregrina-
tio, ingressus in religionem &c. promittitur sim-
pliciter, seu independentè ab ulla conditione vel
incerto eventu futuro. Conditionatum est, quod
obligationem ab aliqua conditione & eventu fu-
turo dependentem continet v. g. si ab hoc morbo
liberabor, si victoriam reportabo. Ad distin-
guendum verò inter hæc vota, dum quandoque
quæ absoluta sunt, conditionata videntur, & con-
tra, attendendus diligenter affectus, quo fertur
vovens vel directè in rem promissam vel potius in
ipsam conditionem obtinendam vel evitandam;
ita ut in priore casu censatur votum absolutum;
in posteriore conditionatum. Sic v. g. dum quis
vovet ingredi religionem, si annum 16. ætatis
impleverit, vel cursum philosophiæ absolverit,
vel etiam, ut cum Sanch. *l. 4. sum. c. 40. n. 82.*
Suar. *l. 6. c. 22. num. 6. & 7.* Castrop. *loc. cit.*
p. 10. num. 1. si pater obierit. Votum est abso-
lutum, & obligatio ipsa statim inducitur, & non
suspenditur ad eventum illum; quia vovens abso-
lutè fertur in religionis ingressum, & terminus
ille solum adjectus ad commodam voti seu obli-
gationis executionem, quæ eousque suspenditur.
ita Castrop. *loc. cit.* idem dicens de voto, quo
quis voveret ingredi religionem si frater unicus
habuerit filios, & domus successores, est con-
trarium, nimirum esse conditionatum, censent
Suar. & Sanch. eò quòd potius ferri videatur in
successores domus, quam in ingressum suum in
religionem.

2. Secundò dividitur in simplex & solenne,
in quorum explicatione & distinctione non ita
conveniunt AA. Et primò quidem prætereundo
eam tanquam minis conformem decisioni *c. unie.*
h. t. num. 6. quæ aliqui voluerunt solenne nuncu-
pari à consecratione & benedictione spirituali,
aut aliquo ritu simili ac solemnitate externa, dum
constat vota solennia tam expressa quam tacita
hodieum fieri sine talibus solemnitatibus, & è
contra vota aliqua simplicia (qualia sunt vota co-
adjutorum formatorum in societate Jesu) fieri ad-
hibitis solemnitatibus, nimirum publicè & in su-
perioris manibus ferè sicut ipsa professio. Aliqui
solennitatem hanc statuunt cum Valent. *Tom. 3.*
d. 6. q. 6. p. 7. Henriq. *l. 12. c. 5. à num. 3.* in
traditione sui ipsius, quæ vota substantialia reli-
gionis emittens eidem se tradit in perpetuum, præ-
lato nomine illius ea acceptante. Verùm hanc
sui traditionem junctam acceptationi prælati non
sufficere adhuc ad solennitatem, ex eo patet, quòd
per vota substantialia post biennium novitatus
edita, constituenta verè religiosum, fiat vera
istiusmodi traditio sui perpetua superiore illam
acceptante, & tamen sint solum simplicia, unde
alii insuper ad solennitatem requirunt, ut vicif-
sim religio se se obliget irrevocabiliter ad voven-

R. P. Leur. *Jur. Can. Lib. III.*

tem retinendum. Sed neque etiam hæc sufficere
ad solennitatem, sed necessè esse, ut votum ex
speciali Ecclesiæ constitutione ita reddatur perpetuum
& irrevocabile, ut nulla potestate ordinaria
& seclusa autoritate pontificia relaxari queat, ac
insuper vovens reddatur ad actus voto repugnantes
v. g. ad matrimonium inhabilis, in quo po-
stremo tamen convenit cum votis post biennium
in societate emissis, ac ita juxta *cit. c. unie.* tra-
dunt Azor. *p. 1. l. 12. c. 6. q. 1.* Sanch. *l. 5. mo-
ral. c. 1. num. 6.* Suar. *Tom. 7. de relig. l. 2. c. 10.*
à num. 5. Castrop. *l. c. num. 5.* Wietn. *h. t. n.*
19. Pirh. *h. t. num. 5.* unde jam etiam hi AA. in-
ferunt, votum simplex & solenne non distingui
essentialiter ex eorum natura, sed accidentaliter
& extrinsecè ex sola illa Ecclesiæ speciali disposi-
tione, ac ita spectato jure naturali ac divino per
se utrumque votum æqualiter obligare, etsi per
accidens solenne magis obliget quam simplex ex
dicta constitutione Ecclesiastica. Atque ex his jam
patet, quid sit votum simplex nimirum, quod
destituitur ista perpetuitate inducta ex dispositione
Ecclesiæ.

3. Tertio dividitur in expressum & tacitum.
expressum, quod editur verbis, scripturâ, nutu-
bus Deo aliquid promittendi & se obligandi vo-
luntatem declarantibus. Tacitum, quod decla-
ratur seu præsumitur potius ex signis quibusdam
à jure statutis, v. g. votum continentia ex sus-
ceptione ordinum sacrorum, vota solennia reli-
gionis & gestatio habitus professis proprii, vel
exercitio actuum competentium solis professis.

4. Quarto dividitur in reale; cum res externa
promittitur v. g. pecunia, domus, equus. Et per-
sonale, dum promittitur actio à persona diman-
ans & mixtum. nimirum ex reali & personali,
quale v. g. est votum peregrinationis, utpote quod
præter laborem, molestiam corporis, animi devo-
tionem, continet sumptus itineris.

5. Dividitur Quintò ex parte materiæ in ne-
cessarium, nimirum de re, quæ aliàs etiam neces-
sitate præcepti exequenda; dubitare enim non li-
cet votum propriissimè esse posse de operibus præ-
ceptis; cum sint honesta & Deo grata, & ita,
ut opposita ei ingrata sint. Esseque hanc verita-
tem catholicam asserit Castrop. *l. c. p. 8. §. 4. n. 1.*
& ita sentiunt citati ab eo D. Tho. *2. 2. q. 88. a.*
2. & ibi. Cajetan. du. 1. Suar. *To. 2. de relig. l. 2.*
de voto. c. 6. a. n. 4. Less. *l. 2. c. 40. du. 7. n. 47.*
& seq. Laym. *l. 4. sum. tr. de voto. c. 2. num. 9.*
Azor. *p. 1. l. 11. c. 13. q. 1.* Sed neque obligatio
una alteram circa rem eandem impedit, sed potius
virtutem promovet & voluntatem in bono firmio-
rem reddit, ut pluribus vinculis obstrictam. Et
in liberum; nimirum de re, quam quis liberè ex-
equi potest vel omittere. Quæ divisio aliis qua-
que terminis exprimi solet, nimirum dividendo
votum in commune, utpote quod est de rebus
quæ ab omnibus communiter tanquam præcepta
observari debent; & singulare, quod est de rebus,
quarum obligatio pro singulorum arbitratu susci-
pitur. de quo vide Castrop. *l. c. n. 4.*

*Quaest. 884. Quæ & qualis sit obligatio
voti?*

I. Resp. Ad primum: Votum obligare ad sui
executionem de fide esse, & lumine naturali
notum rectè ait Castrop. *l. c. p. 11. n. 1.* Si enim
fidem datam homini promittendo obligare promit-
tentem ex fidelitate ad exequendum, quod promif-
sum

Nnn

sum

sum est, constat ex lumine naturæ, multò clarior ex eodem constat, fidem datam Deo obligare ad servandam illam; cum etiam talis fidelitas respectu Dei sit vera religio, quæ colitur Deus, Castrop. l. c.

2. Resp. Ad secundum primo: Obligatio hic commensuratur intentioni voventis, ita ut is neque aliud vel majus minusve; neque alio tempore, loco, modove, quam quo is intendit, præstare teneatur; eò quòd, cum votum sit lex privata de re aut actione præstanda, quam sibi ipsi quis imponit, non minus commensuranda ejus obligatio propriæ voluntati voventis quam obligatio legis publicæ intentioni & voluntati legislatoris, unde, etiam obligatio voti ex genere suo gravis sit, quippe grave est Deo fidelitatem præstare & cultum debitum exhibere, ut sentiunt omnes, posse tamen ex sola intentione voventis obligationem non nisi ad culpam venialem limitari, inferunt Suar. l. c. l. 4. de voto. c. 4. n. 7. Sanch. l. 1. de sponsal. d. 9. n. 6. quos citat & sequitur Castrop. l. c. p. 11. n. 4. contra Vasq. 1. 2. d. 158. c. 4. n. 34. Sotum. de just. q. 2. a. 1. in corp. Pont. l. 12. de sponsal. c. 2. n. 12. His non obstantibus, quòd obligatio promissionis Deo factæ sit ex lege divina & naturali. Nam cum sit ex ea non nisi dependenter à voluntate promittentis & hæc non sit nisi ad culpam venialem lex divina non obligabit nisi ad eam solam. Cujus contrarium est in juramento, quòd, quia consistit in adducendo Deum in testem rei assertæ, non suscipit magis & minus, ejus obligatio ex voluntate jurantis limitari nequit. Neque etiam, quòd in sponsalibus, professione religionis, voto castitatis emissio in susceptione ordinum non possit promittens velle se leviter tantum obligare, quia id in illis contractibus est speciale; cum hæc voluntas sit contra naturam & solemnitatem similibus contractuum, secus autem sit quando res promissa non exigit hanc gravem obligationem. Neque etiam quòd in materia levi nequeat quis se velle obligare graviter, quia Deus talem voluntatem utpote perfectioni spirituali non conducentem, sed potius salutis periculum inducentem, & versantem circa materiam gravis obligationis incapacem non acceptat. ita Sanch. l. 4. sum. c. 12. n. 6. Suar. l. c. n. 6. Castrop. l. c. n. 5. De cætero ex levitate materiæ posse votum obligare leviter sentiunt Suar. l. 5. de voto. c. 4. n. 5. Nav. in sum. c. 12. n. 40. Valent. 2. 2. d. 6. q. 6. p. 4. q. 2. Laym. l. 4. tr. 4. c. 3. n. 2. Azor. p. 1. l. 11. c. 15. q. 4. Less. l. 2. c. 40. du. 9. Sanch. l. 4. sum. c. 12. n. 5. Castrop. l. c. n. 6. cum communi. Siquidem hæc obligatio fidelitatis suscipit magis & minus pro materiæ gravitate, uti etiam commune in omnibus præceptis est obligationem ex suo genere gravem fieri levem seu venialem ex levitate materiæ. His iterum non obstante, quòd, etsi materia levis, si tamen juramento confirmetur sit gravissima. Nam id ex inde est, quòd mendacium seu falso assertum tribuatur Deo, quantum est ex parte jurantis, ac æquè repugnat infallibili veritati sive grave, sive leve sit; non autem non præstando promissum Deo tribuatur quid repugnans ejus bonitati aut veritati, ita Castrop. l. c. Porro parvitas materiæ in votis inde desumenda est, unde desumi solet in reliquis præceptis, de quo videndi Theologi morales & in specie Castrop. l. c. n. 7.

3. Resp. Ad secundum Secundò: Votum de re aliàs non præcepta solam obligationem fidelitatis inducit, & non simul obligationem illius virtutis, ad quam pertinet materia promissa, etsi

ad eam speciali affectu feratur voventis, Castrop. l. c. num. 8. citans Suar. l. 4. sum. c. 3. num. 11. contra Sanch. l. 4. de voto. c. 11. num. 6. & Valent. l. c. q. 1. voventis enim, quamvis speciali affectu feratur in dictam materiam, non potest illius habendæ obligationem aliam sibi imponere, quam quatenus eam Deo promittit; ex hac autem ratione solum nascitur obligatio servandæ fidei absque speciali obligatione ad materiam, utpote quæ accidentaliter respicitur, ita Castrop. l. c. inde cum Cajetano Sanch. & Suar. colligens transgressiones votorum omnium esse ejusdem speciei infimæ, quia eorum malitia tota consistit in non servatis promissis, quorum diversitas materialiter se habet ad transgressiones votorum,

4. Resp. Ad secundum Tertio: Votum de vitandis actibus solum externis editum à nolente se obligare ad actus internos vitandos, non videtur obligationem inducere, quia est de re impossibili; cum actus externi prohiberi nequeant, nisi simul prohibeantur interni illis directè correspondentes, quia sine illis esse non possunt. V. g. fornicatio sine voluntate fornicandi, promitti non possunt, quin & interni promittantur adeoque nec dari obligatio vitandi externos, quin detur obligatio vitandi internos, à quibus essentialiter dependent. Secus est de actibus internis non conjunctis necessariò cum externis, qualis, quia v. g. est delectatio morosa de fornicatione, promitti seu voveri potest vitanda fornicatio, absque eo, quòd promittatur vitanda dicta delectatio & sic non obligatur vi talis voti ad illam vitandam ita ferè Castrop. l. c. n. 10. cum Sanch. l. 4. sum. c. 11. num. 12. & Vasq. 1. 2. d. 112. c. 2. n. 9.

Quest. 885. Qualis sit obligatio voti indeterminate concepti quò ad tempus, quantitatem, qualitatem vel indivisibilitatem.

1. Resp. Ad primum: Votum dupliciter esse potest indeterminatum quò ad tempus, dum nimirum non exprimitur, quo tempore executioni dandum, aut quam diu durare debeat. Quòd attinet ad primum: Dum tempus, intra quòd votum executioni dandum determinatum quidem est v. g. annus pro ingressu in religionem, mensis pro danda elemosyna, patiatur tamen adhuc suam latitudinem, & sic indeterminatum quò parte hujus temporis implendum; dubium non est, votum pro nulla determinata parte istius temporis obligare ad sui executionem, sed posse per se loquendo impleri quacunque die intra illud. Nihilominus tamen si quis praveat se impediendum ab ejus executione postrema temporis hujus parte, tenetur prævenire illum terminum v. g. dum quis vovit die aliquo certo audire sacrum & praveat post horam octavam se impediendum ab eo audiendo, tenetur illud audire ante octavam, non secus ac contingit in impletione aliorum præceptorum Ecclesiasticorum, qua non prævenit quis tempus obligationi designatum, quòd est totus v. g. annus, totum tempus matutinum, quò missæ celebrantur, sed tempus ineptum obligationis executioni ita Castrop. l. c. p. 13. num. 3. citatis Sanch. l. 4. de voto. c. 14. num. 18. Laym. l. 4. tr. 4. c. 3. num. 5. Suar. l. 4. de voto. c. 12. n. 7, non tamen tenetur totum tempus designatum præ-